

Evangelí de Joan: la Passió. *Bíblia Interconfessional Catalana*, Associació Bíblica de Catalunya, Editorial Claret i Societats Bíbliques Unides, 1993.

UNCIÓ DE JESÚS A BETÀNIA

Sis dies abans de la Pasqua, Jesús va anar a Betània, on vivia Llàtzer, aquell que Jesús havia ressuscitat d'entre els morts. Allà li oferiren un sopar. Marta servia, i un dels qui seien a taula amb ell era Llàtzer. Llavors Maria va prendre una lliura de perfum de nard autèntic i molt costós, unguí els peus de Jesús i els hi va eixugar amb els cabells. Tota la casa s'omplí de la fragància d'aquell perfum.

Un dels seus deixebles, Judes Iscariot, el qui aviat el trairia, digué:

—Per què no venien aquest perfum per tres-cents denaris i donaven els diners als pobres?

Això ho va dir no perquè s'interessés pels pobres, sinó perquè era un lladre i, com que tenia la bossa dels diners, robava el que hi tiraven.

Jesús digué:

—Deixa-la! Ella ha guardat aquest perfum per al temps de la meva sepultura. De pobres, en teniu sempre amb vosaltres, però a mi, no sempre em tindreu.

DECISIÓ DE MATAR LLÀTZER

Una gran multitud de jueus van saber que Jesús era allà i van anar-hi, no solament per ell, sinó també per veure Llätzer, que Jesús havia ressuscitat d'entre els morts. Llavors els grans sacerdots van decidir de matar també Llätzer, perquè per causa d'ell molts jueus venien i creien en Jesús.

ENTRADA DE JESÚS A JERUSALEM

L'endemà, la gentada que havia vingut a la festa, quan van saber que Jesús arribava a Jerusalem, van agafar palmes i sortiren a rebre'l cridant:

—*Hosanna! Beneït el qui ve en nom del Senyor, el rei d'Israel!*

Jesús va trobar un pollí i va muntar-hi, tal com diu l'Esriptura:

*No tinguis por, ciutat de Sió:
mira el teu rei que arriba,
muntat en un pollí de somera.*

Els seus deixebles, de moment, no ho van comprendre; però, quan Jesús fou glorificat, van recordar que li havien fet allò que l'Esriptura deia d'ell. La gent que era amb Jesús quan va cridar Llàtzer fora del sepulcre i el ressuscità d'entre els morts, en donava testimoni. Per això tothom sortí a rebre'l, assabentat del senyal prodigiós que ell havia realitzat. Però els fariseus es deien entre ells:

—¿Veieu com no en traieu res? El món sencer el segueix.

LA GLORIFICACIÓ DE JESÚS S'ACOSTA

Entre els qui havien pujat per adorar Déu amb motiu de la festa hi havia alguns grecs. Aquests anaren a trobar Felip, que era de Betsaida de Galilea, i li demanaren:

—Senyor, voldríem veure Jesús.

Felip anà a dir-ho a Andreu, i tots dos ho digueren a Jesús. Ell respongué:

—Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. Us ho ben asseguro: si el gra de blat, quan cau a la terra, no mor, queda ell tot sol, però si mor, dóna molt de fruit. Els qui estimen la pròpia vida, la perden, i els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna. Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus.

»Ara em sento contorbat. Què he de dir? Pare, salva'm d'aquesta hora? Però jo he vingut per arribar en aquesta hora! Pare, glorifica el teu nom.

Aleshores una veu va dir del cel estant:

—Ja l'he glorificat i encara el glorificaré.

Quan la gent que eren allà ho van sentir, deien que havia estat un tro. D'altres replicaven:

—Un àngel li ha parlat.

Jesús els digué:

—Aquesta veu no s'adreçava a mi, sinó a vosaltres. Ara arriba la condemna d'aquest món, ara el príncep d'aquest

món serà llançat a fora. I jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi.

Deia això indicant de quina manera havia de morir.

Llavors la gent li digué:

—Nosaltres sabem pels llibres de la Llei que el Messies viurà per sempre. Per què dius que el Fill de l'home ha de ser enlairat? Qui és aquest Fill de l'home?

Jesús els respongué:

—Per poc temps encara la llum és entre vosaltres. Camineu mentre teniu la llum, perquè no us sorprengui la fosca: qui camina a les fosques no sap on va. Creieu en la llum, mentre la teniu, i sereu fills de la llum.

CONCLUSIÓ SOBRE ELS SENYALS PRODIGIOSOS

Després d'haver dit això, Jesús se n'anà i es va amagar d'ells. Tot i que li havien vist fer tants senyals prodigiosos, encara no creien en ell. Així es van complir les paraules del profeta Isaïes, que deia:

Senyor, qui ha cregut

*allò que hem sentit?
A qui s'ha revelat
la potència del braç del Senyor?*

No podien creure per allò que també deia Isaïes:

*Els ha encegat els ulls
i els ha endurit el cor,
no fos cas que els seus ulls hi veiessin,
el seu cor compregués,
i es convertissin.
I jo els guariria!*

Isaïes parlava d'ell quan deia això, perquè havia vist la seva glòria.

És cert que molts, fins i tot dels dirigents, van creure en ell, però no s'atreuen a confessar-ho per por dels fariseus, perquè no els expulsessin de la sinagoga. Preferien els honors dels homes a la glòria de Déu.

CONCLUSIÓ SOBRE LA DOCTRINA DE JESÚS

Jesús va proclamar:

—Els qui creuen en mi, més que creure en mi, creuen en el qui m'ha enviat; i els qui em veuen a mi veuen el qui m'ha enviat. Jo, que sóc la llum, he vingut al món perquè ningú dels qui creuen en mi no es quedi en la fosca. Als qui escolten les meves paraules i no les guarden, no sóc jo qui els condemno, perquè no he vingut a condemnar el món, sinó a salvar-lo. Els qui em rebutgen a mi i no acullen les meves paraules, ja tenen qui els condemnarà: és la paraula que jo he predicat, la que els condemnarà el darrer dia, perquè jo no he parlat pel meu compte; el Pare mateix que m'ha enviat, m'ha manat què havia de dir i de predicar. I sé que el seu manament és vida eterna. Per això, tot el que jo dic, ho dic tal com el Pare m'ho ha comunicat.

JESÚS RENTA ELS PEUS ALS DEIXEBLES

Era abans de la festa de Pasqua. Jesús sabia que havia arribat la seva hora, l'hora de passar d'aquest món al Pare. Ell, que havia estimat els seus que eren al món, els estimà fins a l'extrem.

Mentre sopaven, quan el diable ja havia posat en el cor de Judes, fill de Simó Iscariot, la resolució de trair-lo, Jesús, sabent que el Pare li ho havia posat tot a les mans, i que

havia vingut de Déu i a Déu tornava, s'aixecà de taula, es tragué el mantell i se cenyí una tovallola; després va tirar aigua en un gibrell i començà a rentar els peus dels deixebles i a eixugar-los amb la tovallola que duia cenyida. Quan arriba a Simó Pere, aquest li diu:

—Senyor, ¿tu em vols rentar els peus?

Jesús li respon:

—Ara no entens això que faig; ho entendràs després.

Pere li diu:

—No em rentaràs els peus mai de la vida!

Jesús li contesta:

—Si no et rento, no tindràs part amb mi.

Li diu Simó Pere:

—Si és així, Senyor, no em rentis tan sols els peus: renta'm també les mans i el cap.

Jesús li diu:

—Qui s'ha banyat, només cal que es renti els peus: ja és net tot ell. I vosaltres ja sou nets, encara que no tots.

Jesús sabia qui el traïa, i per això va dir: «No tots sou nets.»

Després de rentar-los els peus, es va posar el mantell i s'assegué a taula altra vegada. Llavors els digué:

—¿Enteneu això que us he fet? Vosaltres em dieu «Mestre» i «Senyor», i feu bé de dir-ho, perquè ho sóc. Si, doncs, jo, que sóc el Mestre i el Senyor, us he rentat els peus, també vosaltres us els heu de rentar els uns als altres. Us he donat exemple perquè, tal com jo us ho he fet, ho feu també vosaltres. Us ho ben asseguro: el criat no és més important que el seu amo, ni l'enviat més important que el qui l'envia. Ara que heu entès tot això, feliços de vosaltres si ho poseu en pràctica!

»No parlo per tots vosaltres. Sé qui vaig escollir, però s'havia de complir allò que diu l'Escriptura: *El qui compartia el meu pa, m'ha traït el primer*. Us ho dic ara, per endavant, perquè, quan passi, cregueu que jo sóc. Us ho ben asseguro: qui acull els qui jo enviaré, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, acull el qui m'ha enviat.

ANUNCI DE LA TRAÏCIÓ DE JUDES

Després de dir això, Jesús es contorbà i afirmà:

—Us ben asseguro que un de vosaltres m'ha de traïr.

Els deixebles es miraven els uns als altres, perquè no sabien de qui ho deia. Un dels deixebles, el qui Jesús estimava, era a taula al costat d'ell. Simó Pere li fa senyes perquè li preguntí de qui parla. Ell es reclina sobre el pit de Jesús i li diu:

—Senyor, qui és?

Jesús respon:

—És aquell a qui donaré el tros de pa que ara sucaré.

Llavors suca el pa i el dóna a Judes, fill de Simó Iscariot. En aquell moment, darrere el tros de pa, Satanàs va entrar dintre d'ell. Jesús li digué:

—Allò que estàs fent, fes-ho de pressa.

Però cap dels qui eren a taula no va entendre per què Jesús li deia això. Com que Judes tenia la bossa dels

diners, alguns pensaven que Jesús li deia que comprés tot el que necessitaven per a la festa, o bé que donés alguna cosa als pobres. Ell, després de prendre el tros de pa, sortí de seguida. Era de nit.

Quan Judes va ser fora, Jesús digué:

—Ara el Fill de l'home és glorificat, i Déu és glorificat en ell. Si Déu és glorificat en ell, també Déu mateix el glorificarà, i el glorificarà ben aviat. Fills meus, encara estic amb vosaltres per poc temps. Vosaltres em buscareu, però ara us dic allò que vaig dir als jueus: «Allà on jo vaig, vosaltres no hi podeu venir.» Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Així, doncs, estimeu-vos els uns als altres. Tothom coneixerà que sou deixebles meus per l'amor que us tindreu entre vosaltres.

ANUNCI DE LES NEGACIONS DE PERE

Simó Pere li diu:

—Senyor, on vas?

Jesús li respon:

—Ara tu no pots seguir-me allà on jo vaig. M'hi seguiràs més tard.

Pere li replica:

—Senyor, per què no et puc seguir ara mateix? Donaré per tu la vida!

Jesús li contesta:

—¿Tu vols donar la vida per mi? T'ho ben asseguro: no cantarà el gall que no m'hagis negat tres vegades.

JESÚS, EL CAMÍ QUE PORTA AL PARE

»Que els vostres cors s'asserenin. Creieu en Déu, creieu també en mi. A casa del meu Pare hi ha lloc per a molts; si no n'hi hagués, ¿us podria dir que vaig a preparar-vos-hi estada? I quan hauré anat a preparar-vos-la, tornaré i us prendré amb mi, perquè també vosaltres estigueu allà on joestic. I allà on jo vaig, ja sabeu quin camí hi porta.

Tomàs li pregunta:

—Senyor, si ni tan sols sabem on vas, com podem saber quin camí hi porta?

Jesús li respon:

—Jo sóc el camí, la veritat i la vida. Ningú no arriba al Pare si no és per mi. Si m'heu conegut a mi, també coneixereu el meu Pare. I des d'ara ja el coneixeu i l'heu vist.

Li diu Felip:

—Senyor, mostra'ns el Pare, i no ens cal res més.

Jesús li respon:

—Felip, fa tant de temps que estic amb vosaltres, i encara no em coneixes? Qui m'ha vist a mi ha vist el Pare. Com pots dir que us mostri el Pare? ¿No creus que jo estic en el Pare i el Pare està en mi? Les paraules que jo us dic, no les dic pel meu compte. És el Pare qui, estant en mi, fa les seves obres. Creieu-me: jo estic en el Pare i el Pare està en mi; i, si més no, creieu per aquestes obres. Us ho ben asseguro: qui creu en mi, també farà les obres que jo faig, i encara en farà de més grans, perquè jo me'n vaig al Pare. I tot allò que demanareu al Pare en nom meu, jo ho faré; així el Pare serà glorificat en el Fill. Sempre que demaneu alguna cosa en nom meu, jo la faré.

LA PROMESA DE L'ESPERIT

»Si m'estimeu, guardareu els meus manaments, i jo pregaré el Pare, que us donarà un altre Defensor perquè es quedi amb vosaltres per sempre. Ell és l'Esperit de la veritat, que el món no pot acollir, perquè no és capaç de veure'l ni de conèixer-lo: sou vosaltres qui el coneixeu, perquè habita a casa vostra i estarà dins de vosaltres. No us deixaré pas orfes; tornaré a vosaltres. D'aquí a poc temps, el món ja no em veurà, però vosaltres sí que em veureu, perquè jo visc, i vosaltres també viureu. Aquell dia, coneixereu que jo estic en el meu Pare, i vosaltres en mi, i jo en vosaltres. El qui m'estima és el qui té els meus manaments i els guarda; i al qui m'estima, el meu Pare l'estimarà i jo també l'estimaré i em manifestaré a ell.

Judes, no l'Iscaiot, li pregunta:

—Senyor, què ho fa que et vulguis manifestar a nosaltres però no al món?

Jesús li respon:

—Qui m'estima, guardarà la meva paraula; el meu Pare l'estimarà i vindrem a fer estada en ell. El qui no m'estima,

no guarda les meves paraules. I la paraula que escolteu no és meva, sinó del Pare que m'ha enviat.

»Us he dit tot això mentre he estat amb vosaltres, però el Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que jo us he dit, i us ho farà entendre.

»Us deixo la pau, us dono la meva pau. Jo us dono la pau que el món no dona. Que els vostres cors s'asserenin i no temin. Heu sentit que us deia: «Me'n vaig, però tornaré a vosaltres.» Si m'estiméssiu, us alegraríeu de saber que me'n vaig al Pare, perquè el Pare és més gran que jo. Us ho he dit ara, per endavant, perquè, quan això passi, cregueu. Ja no parlaré gaire més temps amb vosaltres, perquè arriba el príncep d'aquest món. No és que ell tingui poder sobre mi, però així el món sabrà que jo estimo el Pare i que faig el que el Pare m'ha manat.

»Aixequen-vos, anem-nos-en d'aquí!

JESÚS, EL CEP VERITABLE

»Jo sóc el cep veritable i el meu Pare és el vinyater. Les sarments que no donen fruit, el Pare les talla, però les que donen fruit, les neteja perquè encara en donin més.

Vosaltres ja sou nets gràcies al missatge que us he anunciat. Estigueu en mi, i jo estaré en vosaltres. Així com les sarments, si no estan en el cep, no poden donar fruit, tampoc vosaltres no en podeu donar si no esteu en mi. Jo sóc el cep i vosaltres les sarments. Aquell qui està en mi i jo en ell, dóna molt de fruit, perquè sense mi no podeu fer res. Si algú se separa de mi, és llençat fora i s'asseca com les sarments. Les sarments, un cop seques, les recullen i les tiren al foc, i cremen. Si esteu en mi i les meves paraules resten en vosaltres, podreu demanar tot el que voldreu, i ho tindreu. La glòria del meu Pare és que doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus. Tal com el Pare m'estima, també jo us estimo a vosaltres. Manteniu-vos en el meu amor. Si guardeu els meus manaments, us mantindreu en el meu amor, tal com jo guardo els manaments del meu Pare i em mantinc en el seu amor.

»Us he dit tot això perquè la meva joia sigui també la vostra, i la vostra joia sigui completa. Aquest és el meu manament: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando. Ja no us dic servents, perquè el

servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics perquè us he fet conèixer tot allò que he sentit del meu Pare. No m'heu escollit vosaltres a mi; sóc jo qui us he escollit a vosaltres i us he confiat la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, i un fruit que duri per sempre. I tot allò que demanareu al Pare en nom meu, ell us ho concedirà. Això us mando: que us estimeu els uns als altres.

L'ODI DEL MÓN

»Si el món us odia, tingueu present que m'ha odiat primer a mi que a vosaltres. Si fóssiu del món, el món us estimaria com a cosa seva. Però vosaltres no sou del món: jo us he escollit del món, i per això el món us odia. Recordeu allò que us he dit: «El criat no és més important que el seu amo.» Si m'han perseguit a mi, també us perseguiran a vosaltres; si haguessin guardat la meva paraula, també guardarien la vostra. Tot això us ho faran per causa del meu nom, ja que no coneixen aquell qui m'ha enviat. Si jo no hagués vingut a parlar-los, no tindrien pecat, però ara no tenen excusa del seu pecat. Els qui m'odien a mi també odien el meu Pare. Si jo no hagués fet entre ells les obres que ningú més no havia fet, no tindrien pecat; però ara, tot i haver-les vistes, ens tenen odi tant a mi com al meu Pare.

S'havien de complir les paraules escrites en els llibres de la seva Llei: *M'odien sense motiu.*

»Quan vingui el Defensor, l'Esperit de la veritat que procedeix del Pare i que jo us enviaré des del Pare, ell donarà testimoni de mi. I també vosaltres sereu testimonis, perquè heu estat amb mi des del principi.

»Us he dit tot això perquè no sucumbiu en la prova. Us expulsaran de les sinagogues; més encara, ve un temps que els qui us maten es pensaran que donen culte a Déu. Tot això ho faran perquè no ens han conegut ni al Pare ni a mi. Us he dit tot això perquè, quan arribi aquell temps, recordeu que ja us ho havia predit.

L'ACCIÓ DE L'ESPERIT

»Això, no us ho vaig dir des del principi, perquè fins ara era amb vosaltres. Però ara me'n vaig al qui m'ha enviat, i cap de vosaltres no em pregunta on vaig, encara que teniu el cor ple de tristesa perquè us he dit això. Amb tot, us dic la veritat: us convé que me'n vagi, perquè, si no me'n vaig, el Defensor no vindrà a vosaltres; en canvi, si me'n vaig, us l'enviaré. I quan ell vindrà, posarà el món en evidència pel que fa al pecat, a la justícia i a la condemna: pel que fa al

pecat, perquè no creuen en mi; pel que fa a la justícia, perquè me'n vaig al Pare, i ja no em veureu més; i pel que fa a la condemna, perquè el príncep d'aquest món ja ha estat condemnat.

»Encara tinc moltes coses per dir-vos, però ara us serien una càrrega massa pesada. Quan vingui l'Esperit de la veritat, us conduirà cap a la veritat sencera. Ell no parlarà pel seu compte: comunicarà tot el que senti dir i us anunciarà l'esdevenidor. Ell em glorificarà, perquè allò que us anunciarà, ho haurà rebut de mi. Tot el que és del Pare és meu; per això he dit: «Allò que us anunciarà, ho rep de mi.»

DE LA TRISTESA A L'ALEGRIA

»D'aquí a poc temps ja no em veureu, però poc després em tornareu a veure.

Llavors alguns dels seus deixebles es digueren entre ells:

—Què significa això que ens diu: «D'aquí a poc temps no em veureu, però poc després em tornareu a veure»? I què vol dir: «Me'n vaig al Pare»?

I anaven preguntant-se:

—Què vol dir: «D'aquí a poc temps»? No sabem pas de què parla.

Jesús sabia que volien interrogar-lo, i els digué:

—Vosaltres us pregunteu sobre allò que us he dit: «D'aquí a poc temps no em veureu, però poc després em tornareu a veure.» Doncs us ben asseguro que plorareu i us doldreu, mentre que el món s'alegrarà. Vosaltres estareu tristos, però la vostra tristesa es convertirà en alegria. La dona, quan ha d'infantar, està afligida, perquè ha arribat la seva hora; però així que la criatura ha nascut, ja no es recorda més del sofriment, joiosa com està perquè en el món ha nascut un nou ésser. També ara vosaltres esteu tristos, però el vostre cor s'alegrarà quan us tornaré a veure. I la vostra alegria, ningú no us la prendrà. Aquell dia no em fareu cap més pregunta.

»Us ho ben asseguro: tot allò que demanareu al Pare en nom meu, ell us ho concedirà. Fins ara no heu demanat res en nom meu; demaneu i rebreu, i la vostra joia serà completa.

JESÚS HA VENÇUT EL MÓN

»Us he parlat de tot això amb imatges, però ve l'hora que ja no us diré res més valent-me d'imatges, sinó que us parlaré del Pare amb tota claredat. Aquell dia demanareu en nom meu, però us dic que no hauré de pregar al Pare per vosaltres: és el Pare mateix qui us estima, ja que vosaltres m'heu estimat i heu cregut que jo he sortit de Déu. He sortit del Pare i he vingut al món; ara deixo el món i me'n torno al Pare.

Els seus deixebles li diuen:

—Ara sí que parles clar i no amb imatges. Ara veiem que ho saps tot i que no necessites que ningú et faci preguntes. Per això creiem que has sortit de Déu.

Jesús els respongué:

—Ara creieu? Ve l'hora, més ben dit, ja ha arribat, que us dispersareu cadascú pel seu costat, i em deixareu sol. Però jo no estic sol, perquè el Pare és amb mi. Us he dit tot això perquè en mi trobeu la pau. En el món passareu tribulacions, però tingueu confiança: jo he vençut el món.

LA PREGÀRIA DE JESÚS

Després d'haver dit tot això, Jesús va alçar els ulls al cel i digué:

—Pare, ha arribat l'hora. Glorifica el teu Fill, perquè el teu Fill et glorifiqui, ja que li has concedit poder sobre tot home, perquè doni vida eterna a tots els qui li has confiat. I la vida eterna és que et coneguïn a tu, l'únic Déu veritable, i aquell que tu has enviat, Jesucrist. Jo t'he glorificat a la terra, duent a terme l'obra que m'havies encomanat; ara glorifica'm tu, Pare, al teu costat, amb la glòria que jo tenia vora teu abans que el món existís.

»He fet conèixer el teu nom als qui tu has pres del món i m'has donat; eren teus i tu me'ls has donat, i ells han guardat la teva paraula. Ara saben que tot el que m'has donat ho he rebut de tu, perquè jo els he confiat les paraules que tu m'has confiat. Ells les han acollides i han reconegut realment que jo he sortit de tu, i han cregut que tu m'has enviat.

»Jo prego per ells; no prego pel món, sinó pels qui tu m'has donat, perquè són teus. Tot allò que és meu és teu, i allò que és teu és meu. En ells s'ha manifestat la meva glòria.

Jo no em quedo més al món. Però ells s'hi queden, mentre que jo vinc a tu. Pare sant, guarda'ls en el teu nom, el nom que m'has donat, perquè siguin u com ho som nosaltres. Mentre era amb ells, jo els guardava en el teu nom, el que tu m'has donat. He vetllat per ells i no se n'ha perdut ni un de sol, fora del qui s'havia de perdre, perquè es complís el que diu l'Esclriptura. Però ara vinc a tu, i mentre encara sóc al món dic tot això, perquè ells tinguin també la meva joia, una joia completa. Jo els he confiat la teva paraula, però ara el món els odia, perquè no són del món, com jo tampoc no en sóc. No et demano que els treguis del món, sinó que els preservis del Maligne. Ells no són del món, com jo tampoc no en sóc. Consagra'ls en la veritat, que és la teva paraula. Tal com tu m'has enviat al món, jo també els hi he enviat. Jo em consagro a mi mateix per ells, perquè ells també siguin consagrats en la veritat.

»No prego només per ells, sinó també pels qui creuran en mi gràcies a la seva paraula. Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat. Jo els he donat la glòria que tu m'has donat, perquè siguin u com nosaltres som u. Que jo estigui en ells i tu en mi, perquè

siguin plenament u. Així el món reconeixerà que tu m'has enviat i que els has estimat a ells com m'has estimat a mi. Pare, vull que els qui m'has confiat estiguin amb mi allà on joestic i vegin la meva glòria, la glòria que m'has donat perquè m'estimaves des d'abans de crear el món. Pare bo, el món no t'ha conegut, però jo t'he conegut, i ells han reconegut que tu m'has enviat. Jo els he fet conèixer el teu nom, i els el farà conèixer més encara, perquè l'amor amb què m'has estimat estigui en ells, i jo també hi estigui.

JESÚS ÉS DETINGUT

Després de dir això, Jesús va sortir amb els seus deixebles cap a l'altra banda del torrent de Cedró. Allà hi havia un hort, i Jesús hi entrà amb els seus deixebles. Judes, el qui el traïa, coneixia també aquell indret, perquè Jesús s'hi havia reunit sovint amb els seus deixebles. Judes, doncs, s'endugué la cohort de soldats romans i alguns guardes del temple que els grans sacerdots i els fariseus li havien posat a disposició, i va arribar a l'hort. Venien amb llanternes i torxes, tots armats. Jesús, que sabia tot el que li havia de passar, surt fora i els pregunta:

—Qui busqueu?

Li respongueren:

—Jesús de Natzaret.

Els diu:

—Sóc jo.

També hi havia amb ells Judes, el qui el traïa. Així que Jesús digué: «Sóc jo», retrocediren i caigueren per terra. Jesús tornà a preguntar-los:

—Qui busqueu?

Li digueren:

—Jesús de Natzaret.

Ell respongué:

—Ja us he dit que sóc jo. Però si em busqueu a mi, deixeu que aquests se'n vagin.

S'havien de complir les paraules que Jesús havia dit: «Dels qui m'has donat, no n'he perdut ni un de sol.»

Llavors Simó Pere es va treure una espasa que portava i d'un cop tallà l'orella dreta al criat del gran sacerdot. Aquell criat es deia Malcus. Jesús digué a Pere:

—Guarda't l'espasa a la beina; ¿no he de beure la copa que el Pare m'ha donat?

JESÚS DAVANT D'ANNÀS I DE CAIFÀS. NEGACIONS DE PERE

Llavors la cohort romana, amb el tribú que la comandava i els guardes dels jueus, van agafar Jesús i el van lligar, i el dugueren primer a casa d'Annàs, que era sogre de Caifàs, el gran sacerdot d'aquell any. Caifàs era el qui havia donat als jueus aquest consell: «Val més que un sol home mori pel poble.»

Simó Pere i un altre deixeble seguien Jesús. Aquell deixeble, que era conegut del gran sacerdot, va entrar amb Jesús al pati de la casa del gran sacerdot. Pere s'havia quedat fora, a la porta. Però l'altre deixeble, conegut del gran sacerdot, va sortir fora, parlà amb la portera i féu entrar Pere. La criada que feia de portera digué llavors a Pere:

—¿Vols dir que tu no ets també deixeble d'aquest home?

Ell respongué:

—No, no ho sóc pas.

Com que feia fred, els criats i els guardes del temple havien preparat brases i s'estaven allà, escalfant-se. Pere també s'escalfava amb ells.

Mentrestant, el gran sacerdot va interrogar Jesús sobre els seus deixebles i sobre la seva doctrina. Jesús li contestà:

—Jo he parlat al món obertament. Sempre ensenyava a les sinagogues i al temple, on es reuneixen tots els jueus. Mai no he dit res d'amagat. Per què em preguntes a mi?
Pregunta als qui m'escoltaven quines coses els deia; ells saben el que he dit.

Així que Jesús hagué parlat, un dels guardes que eren allà li va pegar una bufetada dient:

—¿És aquesta la manera de contestar al gran sacerdot?

Jesús li respongué:

—Si he parlat malament, digues en què, però si he parlat com cal, per què em pegues?

Llavors Annàs l'envià lligat a casa de Caifàs, el gran sacerdot.

Mentrestant Simó Pere s'estava allà dret, escalfant-se. Li digueren:

—¿Vols dir que tu no ets també deixeble d'ell?

Ell ho negà:

—No, no ho sóc pas.

Un dels criats del gran sacerdot, parent d'aquell a qui Pere havia tallat l'orella, li digué:

—Però si jo t'he vist a l'hort amb ell!

Pere tornà a negar-ho, i a l'instant el gall cantà.

JESÚS DAVANT DE PILAT

Després dugueren Jesús de casa de Caifàs al pretori. Era de bon matí. Però ells no van entrar dins el pretori, per no quedar impurs i poder menjar el sopar pasqual. Per això Pilat sortí a trobar-los fora del pretori i digué:

—Quina acusació porteu contra aquest home?

Els li contestaren:

—Si aquest no fos un criminal, no te l'hauríem entregat.

Pilat els replicà:

—Emporteu-vos-el vosaltres mateixos i judiqueu-lo d'acord amb la vostra Llei.

Els jueus li respongueren:

—A nosaltres no ens és permès d'executar ningú.

Calia que es complissin les paraules que Jesús havia dit, indicant com havia de morir.

Llavors Pilat se'n tornà a l'interior del pretori, féu cridar Jesús i li digué:

—¿Tu ets el rei dels jueus?

Jesús contestà:

—¿Surt de tu, això que em preguntes, o bé d'altres t'ho han dit de mi?

Pilat replicà:

—Que potser sóc jueu? Són el teu poble i els grans sacerdots els qui t'han posat a les meves mans. Què has fet?

Jesús contestà:

—La meva reialesa no és d'aquest món. Si fos d'aquest món, els meus homes haurien lluitat perquè jo no fos entregat als jueus. Però la meva reialesa no és d'aquí.

Pilat li digué:

—Per tant, tu ets rei?

Jesús contestà:

—Tu ho dius: jo sóc rei. Jo he nascut i he vingut al món per donar testimoni de la veritat. Tots els qui són de la veritat escolten la meva veu.

Li diu Pilat:

—I què és la veritat?

JESÚS, CONDEMNAT A MORT.

Després de dir això, Pilat va sortir altra vegada a fora, on eren els jueus, i els digué:

—Jo no li trobo res per a poder-lo inculpar. Però ja que teniu per costum que us deixi lliure algú en ocasió de la Pasqua, ¿voleu que us deixi lliure el rei dels jueus?

Els van contestar cridant:

—Aquest, no! Volem Barrabàs!

Barrabàs era un bandoler.